

som han har glemt dem; jeg har ikke glemt dem. (Thomsen: Derfor har De godt kunnet misforstaa dem!) Ja, jeg skal ikke længer forsætte denne Samtale med det ærede Medlem; men jeg skal sige, at den Officer, der anvender een Straf overfor baade Ustydige og Skyldige, ikke er værd at have Plads i Armeen, thi han kan ikke opretholde Disciplinen. (Thomsen: Hør!) Ja, det ærede Medlem skal netop høre det. Jeg gaar altsaa ud fra, at det ærede Medlem kan undskyldes noget for, at han har foreslaaet disse kortvarige Straffe, for saa vidt han ikke er rigtig kjendt i de lavere Regioner i Hæren; men jeg siger, at Betingelsen for, at en Hær skal vedligeholde sin Disciplin, er, at der vises Agtelse for Loven fra den højeste Linde til de laveste Punkter. Det gjælder i den civile Samfundsordning, at naar Administrationens høie Linder enten true med at omgaa Loven eller mulig gjøre det, ryfter Samfundet i sine Grundfuger, og saaledes gaar det ogsaa i Hæren; naar man ser, at de Overordnede begaa Udfeielser, og ikke forstaa selv at underkaste sig Disciplinen, svækkes den ogsaa fornedet. En Hovedbetingelse, som vi maa opretholde, er, at Alle høie sig for Loven. Ifølge denne min Opfattelse af de Herrer's Stilling — jeg figter herved tildeels til det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Rimestad), tildeels til det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen), men navnlig til det ærede Medlem for Frederiksborg Amt (Thomsen) — ser jeg mig da ikke i Stand til at følge de Herrer, og jeg skulde meget beklage, om enten dette eller det andet Thing skulde følge dem, eller om den høitærede Minister eller nogen anden Minister nogeninde skulde gaa ind paa deres Tanker. Jeg betvivler ikke, at deres Hovedtanke er — hvad der ogsaa er min — at opretholde Disciplinen i Hæren, men jeg tror, at de have et urigtigt Syn paa Sagen. Det følger altsaa af sig selv, at jeg stemmer imod alle de Ændringsforslag, som staar i Forbindelse med Ændringsforslagene under Nr. 2 og 3. Det er ikke saa faa, og kunne vi faae disse ud af Verden, er der nok endda. Jeg maa tilstaa, at jeg, selv med Hensyn til nogle af de Forslag, der ere stillede af hele Udvalget, ikke fra mit Synspunkt kan se Andet, end at Lovforslagets Bestemmelser ere en Del bedre. Det er selvsjælgelig, at jeg vil stemme for de Forslag, hvorom der er Enighed mellem den høitærede Krigsminister og Udvalget, og jeg skal ligeledes stemme for Ændringsforslaget under Nr. 6. I Realiteten har det efter min Opfattelse ingen Betydning, enten det bliver vedtaget eller ikke, men jeg stemmer naturligvis ikke for den Motivering, de Herrer have opstillet. Dette Spørgsmaal ville vi komme til at overveie, naar det kommer til at ligge for, hvorvidt der skal være en Adskillelse imellem de høiere og lavere Befalingsmænd. Man maa altsaa ikke tillægge min Stemmegivning den Betydning, at jeg tiltræder

Motiveringen. Ligeledes agter jeg at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 11, 12 og 13, men jeg kan ikke negte, at hvad det sidste Forslag angaar, havde jeg rigtignok hellere set, at vi vare blevene nærmere ved Forslaget som det foreligger. Jeg kan dog for saa vidt spare mine Udtalelser her, som jeg i det Hele kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Ravn) har udtalt. Jeg vilde helst paa dette Punkt have stemt for Forslaget, som det foreligger, men jeg ser, at Redaktionen ikke kan passe ind til Ændringsforslaget under Nr. 12, og jeg haaber, at Udvalget inden tredie Behandling vil enes med Ministeren om en Ændring til § 27. Ligeledes agter jeg at stemme for Flertallets Forslag til § 33, hvilken Paragraph de Herrer Militære og navnlig det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (Thomsen) have saa meget imod. Jeg kan ikke negte, at det forekom mig, at der i de Dplysninger, det nævnte ærede Medlem kom frem med, i alt Fald var en hel Del Overdrivelse, og hvoraf kom det? Det kom af, at han gik ud fra en urigtig Forudsætning. Jeg kan vel indrømme, at der kan gives enkelte Forhold, hvor den mindre Straf kan paaføre Bedkommende flere Dages Efterjævneste end den større Straf, men jeg betragter den første Straf som det principale, og Efterjævnsten kun som en Slags Tillægsstraf. Det staar jo ogsaa til Bedkommende selv, om han vil opføre sig skikkelig, og da kommer han ikke til at gjøre Efterjævneste. Jeg tror, at den ærede Minister har Ret i, at det er et af de virksomste Midler til at opretholde Disciplinen i Hæren, at de Bedkommende maa ligge inde, naar deres Kammerater blive permitterede. At der kan findes enkelte Individer i Samfundet, som ikke ville lade sig paavirke deraf, kan vel være, men i Almindelighed taget vil det efter min Opfattelse være et virksomt Mittel overfor de Allerfleste. Jeg har saa meget mere Grund til at stemme for Forslagene under Nr. 16, 17 og 18, idet det sidste Forslag giver Ministeren Myndighed til, dersom en Karl viser særlig Flid og Dygtighed, da at eftergive ham Straffen, og jeg betvivler ikke, at den høitærede Minister eller den overordnede Administration ogsaa vil gjøre det. Derimod ser jeg mig ikke i Stand til at stemme for Forslaget under Nr. 15, som gaar ud paa, at § 32 skal udgaa. Det siges vel, at denne Paragraph ikke hører hjemme i Straffeloven, men i en Lønningsslov. Jeg kan dog ikke se rettere, end at det er rigtigt og heldigt, at der ogsaa her gjøres opmærksom paa, at de Bedkommende selv skulde betale deres Underholdning i Arresten, eller at Bekostningen skal indeholdes af deres Lønning. Jeg agter derfor her at stemme imod hele Udvalget og for at beholde Regjeringens Forslag. Dette er det Væsentligste af de Forslag, der foreligger. Jeg skal endnu kun tilføie, at jeg,